

דבר המערכת

בראשית בשביל התורה שנקרא ראשית.. וישראל שנקראו ראשית..

בפתח התחלת התורה מחדש,,, כאשר בני ישראל חגגו את יום שמחת התורה, כמו שכותב רבינו בספריו הק', על הענין של יום שמחת תורה אשר בני" ורוקדים עם ספר תורה סגור, וגם כולם עולים לתורה, להראות שבינם זה אחריו שכלל ישראל עברו את הימים הקדושים חודש אלול ימי הרחמים והסליחות ולאחמ"כ ימי חג הסוכות וקיימו באהבה ובשמחה את מצוות הבורא ית', אזי יש לכל עם בני ישראל ללא הבדל כקטן כגדול אותו חלק בתורה, ולכן ורוקדים עם ספר התורה כל כלל ישראל להראות את חיבתנו לתורה ובעת שמסיימים את התורה ומתחילים מחדש את התורה לפי סדר הפרשיות, אזי כל יהודי באשר הוא מקבל על עצמו ללמוד את התורה, הן תורה שבכתב והן תורה שבעל פה, בהתחדשות, ובקבלה חדשה שלא ימוש התורה מפניו ומפי זרעיו עד עולם.

מן הראוי בשבת זו, פרשת בראשית לקבל על עצמינו עצה טובה ע"מ שנרגיש את הקשר עם התורה, והוא ללמוד שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע עוד ביום השישי, ולא לחכות ללמדו בשבת, כי לפעמים יוצא שבשבת לא יוצא זמן ללמוד שנים מקרא ואחד תרגום, ואזי כשפעם אחד מחסרים ללמוד שנים מקרא, אזי כבר בשבוע הבא כבר לכתחילה מתקריים בזה הענין, במחשבה שכבר במילא אין לי את כל הפרשיות שבתורה, ולמה לי להתאמץ.. ואם יעשה האדם לעצמו גדר חוק ולא יעבר בכל שבוע לסיים כהכנה לשבת שנים מקרא עוד ביום השישי, ולא משנה אם זה בזמן הקיץ שיש הרבה זמן פנוי במשך יום השישי, או בימות החורף אשר ימי שישי קצרים,, ואזי אם יהיה הכנה נכונה לשבת ע"י לימוד שנים מקרא אזי כל השבת יהיה עם טעם אחר.

ואעתיק מה שכותב מענין זה רבינו בספרו אגרא דכלה פרשת בשלח, וזלה"ק: וירמוז עוד לשנים מקרא ואחד תרגום, שמחויב לומר פרשת התורה בערב שבת (ברכות ח' ע"א). ואמר (שמות טז ה) והיה ביום השישי והכינו (במאמרם ובקריאתם) את אשר יביאו, (א"ת היינו אותיות התורה אשר יביאו אחר כך בשבת היינו פרשת השבוע שקורין בשבת), והיה משנה (היינו שיקראו במשנה ובכפל), על אשר ילקטו יום יום (היינו עם התרגום שהיא מקליפת נוגה, שממנו מלקטין ניצוצות בכל יום), יקראוהו עם השנים מקרא, עכלה"ק, ובוודאי כאשר נגיע בסוף השנה ובכל שבוע ושבו למדנו שנים מקרא ואחד תרגום, בוודאי גם נזכה ללמוד רש"י אשר הוא סגולה ליראת שמים, ונרגיש את הקשר המיוחד שלנו עם הנבחר לתורתנו הקדושה אשר מוצאו מצא חיים,

ולקשר בין תחילת התורה וסופו, אשר סיימנו ביום חג שמיני עצרת שמחת תורה אשר מסתיימת בפסוק לעיני כל ישראל, מתחילים שוב בשבוע זו, בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ.

ידוע מה שכתבו הצדיקים הקודמים, ורבינו הבני יששכר זיע"א מביא ג"כ את ענין החיבור של האותיות ל"ב, ופירשו הצדיקים שהקב"ה מסתכל על פנימיות האדם דהיינו על הלב, ועי"ש בבני" שמסביר את הענין של השמחה והריקוד של כל יהודי ביום שמחת תורה עם התורה הקדושה, ללא הבדל במעשיו ובלמודיו בשנה

אגרא דכלה

הקטעים [בסוגריים מרובעים] הינו הוספות

מרכיבו בענין זה, ממקומות אחרים:

לעיני כל ישראל - בראשית ברא אלוקים, עוד אדרש לך, קישור וסיום התורה בתחילתה, עפ"י דבריהם ז"ל במד"ר [ב"ר פ"א א' ר' הושעיא רבה פתח, ואהיה אצלו אמון וכו', התורה אמרה אני הייתי כלי אומנותו של הקב"ה בי נסתכל הקב"ה וברא וכו' בראשית ברא אלקים ואין ראשית אלא תורה שנאמר י"י קני ראשית דרכו, והנה אין כאן מקום להאריך בדברי המדרש בדקדוק רב, רק דרך כלל אבאר לך פרט אחד לקרב אל השכל, איך נאמר על היוצר בראשית שהוצרך להסתכל בדברים המבוארים בתורה וכן וכך ברא, כענין דפתיאות ופנקסאות שזכר שם במדרש:

ואקרב לך הענין אל השכל, עפ"י מ"ש הרב הגדול בעל מעשי י"י [בהקדמת מחבר] דהסיפורי מעשיות המבוארים בתורה, הנה ידוע שהוא הכל להורות לנו דרכי י"י ומצותיו ושכליות ורמזים לאין משער, רק להיות הענינים עמוקים קשים לצייר בשכל, הלא מן הצורך הוא להבינם ע"י המשל כענין הדורש אשר ירצה להסביר להמון דברים עמוקים הוא מסבירם ע"י המשל במעשה שהיה כך וכך, ועפ"י הרוב לא היה ולא נברא המעשה ההוא שממשיל הדורש, רק הדורש בדה זאת מלבו בכדי להסביר להעם המושכל שרוצה, יתר על כן אם ימצא הדורש להסביר מושכלו ע"י המעשה שאירע באמת והדבר ידוע לכל, בוודאי יתחקק ביותר המושכל ע"י המשל שממשיל הדורש לאיזה מעשה שהיה ידועה ומפורסמת, וזה הוא ענין סיפורי המעשיות של התורה, שהבורא ית"ש ברצותו ליתן התורה במושכלותיה אל ישראל, ואי אפשר להתבונן המושכלות כאלה רק ע"י משלים, המציא באמת מעשים כאלה שהיו באמת, ועי"ז יובנו הדברים עמוקים בחכמה עי"ש היטב בדברי הרב הנ"ל:

ובזה תבין דרשת ר"א במדרש, שהתורה היתה כלי אומנותו של הקב"ה ובה ברא הקב"ה את העולם, היינו הנותן התורה ברצותו להודיע המושכל הזה הנלמד מן התורה, הנה המציא מעשה כזאת באמת, ובמושכל אחר המציא בפועל מעשה אחרת, הבן מאד כי דבר עמוק הוא:

ובזה תקושר סיום התורה בתחילתה, לעיני כל ישראל, אשר להם ניתנה התורה שיש בה ענינים עמוקים נתיבות פליאות חכמה, הנה בראשית ברא אלקים, קודם שהסבירם התורה, בראשית ברא ענינים כאלה בפועל

אשר על ידי סיפורי המעשים האלה יובנו המושכלות, הבן מאד ומאד:

עוד במדרש, מחשבתן של ישראל קדמה לכל דבר משל למלך שהיה נשוי למטרונה ולא היה לו ממנה בן וכו' חזרו לומר המלך אסטרוולוגיס הוא אילולי שצפה המלך וכו', כך אלולי שצפה הקב"ה שאחר כ"ו דורות עתידים ישראל לקבל את התורה לא היה כותב בתורה צו את בני ישראל דבר אל בני ישראל, וזהו קישור סיום התורה בתחילתה, לעיני כל ישראל בראשית ברא אלקים, הוא דבר הנראה לעיני כל שבשביל ישראל בראשית ברא אלקים, כי אלולי שצפה הקב"ה וכו' לא היה כותב צו את בני ישראל, הנן רואה שמחשבתן של ישראל קדמה לכל דבר, וזהו לעיני כל ישראל בראשית ברא אלקים:

עוד במדרש בשם פסיקתא, מתחילת ברייתו של עולם הוא גליא עמקתא ומסתריתא [דניאל ב כב] בראשית ברא אלקים ולא פירש והיכן פירש להלן הנוטה כדוק שמים, ואת הארץ וכו' והיכן פירש להלן כי לשלג יאמר הוה ארץ בצקת עפר וכו', ויאמר אלקים יהי אור וכו' והיכן פירש עוטה אור כשלמה, ע"כ. והנה לדעת המדרש הזה פירוש הפסוק הוא גליא עמיקתא וכו' הוא כך, הש"י מגלה תחילה הדברים בעומק שאינו מובן ומושג כמות ואיכות ומהות, ואח"כ מגלה בביאור הדברים ומסתייגם, ובה תקושר ג"כ סוף התורה בתחילתה, לעיני כל ישראל, הוא הדבר אשר הוא הנרצה לעיני כל ישראל בלימודם התורה בעיניהם יראו, בראשית ברא אלקים את השמים וכו' ולא פ"ל עד כי נתפרש בדברי הנביא, וכביכול והלכת בדרכיו כתיב [דברים כח ט], לגמור אינש והדר ליסבר [שבת סג.]:

ויתפרש עוד בקישור עפ"י פירש"י לפי פשוטו, בראשית בריאת שמים וארץ הנה היתה הארץ תהו ובהו וחשך, ויאמר אלקים יהי אור, הנה התחלת הסיפור מן אור וחשך, והוא הדבר המצטרך להיות לעיני כל ישראל, ישראל בגי' או"ר וחש"ך, ע"כ קודם למצוה המוטלת עליהם לומר שמע ישראל, מברכין תחילה יוצר אור ובורא חשך, הבן:

[בבני יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר יג - יחודא שלים וזלה"ק: בשמיני עצרת הוא יום שמחת תורה הנה מסיימין התורה באות ל' ומתחילין באות ב', להיות יום ההוא יחודא שלים קוב"ה וכנסת ישראל כמו"ש לעיל [אות א'] רמיזת דברי חז"ל כדי שאהנה ממך [תבין שמחת ל"ב וכו' [שבת קנב א]], והנה אמרו זוהר (סוף מאמרי הסבא במשפטים [ח"ב קי"ד ע"א]) פתח ר' חייא ואמר שימני כחותם על לבך וכו' [שה"ש ח

שעברה.

אהבת התורה האמיתית שבא מפנימיות הלב, ובאחדות בין ישראל, בסיום התורה - לעיני כל ישראל.

ולכך כל עם ישראל ללא הבדל בין גדול או קטן בתורה ובמצוות, כולם שווים בשמחת התורה של התחלת התורה החדשה, בזה שבלבם רוצים כולם להתקרב לתורה ושמחים בהתחלה החדשה של תורתנו הקדושה.

בוודאי יקבל כל אחד מאיתנו בראש וראשון להיות מקושר בתורה ע"י לימוד שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע ושבוע, ולהתעלות מעלה מעלה בקשר האמיץ בתורה ע"י לימוד תורה שבע"פ וספרי החסידות על פרשיות התורה, וכך נזכה להיות מקושרים אוריינת קוב"ה וישראל חד הוא, ותורה מגיני ומצלי ונזכה לשנת שפע וכט"ס.

ברכת אברהם אבינו
בברכת אברהם אבינו

ובפנימיות הלב בעת שמסיימים את התורה, ומיד מתחילים מחדש את התורה בקבלה שלימה ואמיתית. ואחרי שהבריאה מתחדשת מחדש, אזי כלל ישראל מקבלים שוב את התורה בהתחדשות, ואחרי זה המשך כל קיום מצוות התורה.

והנה אנו אומרים בכל יום, מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית, דהיינו התורה, דאורייתא מחכמה עילאה נפקת (זוה"ק בשלח דף סב), והתחדשות השנה של ראש השנה היא מבחינת התחדשות התורה, דאסתכל באורייתא וברא עלמא, וע"כ אחרי ר"ה ויהו"כ עולים לפנימיות ענין חידוש הבריאה דהיינו חידוש התורה, וזהו ענין "שמחת תורה", דבריאת העולם היתה ע"י הל"ב נתיבות חכמה של התורה, כמבואר בתחילת ספר יצירה, וכמבואר לעיל.

וכך גם עצם קבלת התורה וקריאת התורה בכל פרשה ופרשה הינו בהתחדשות כל שנה מחדש, ע"י

אחד ואחד להתקשר עם התורה מתוך אהבת התורה, ע"י ששמחים עם התורה, וכשזה בא באחדות בין בני ישראל בבחינת לעיני "כל ישראל", והקב"ה מביט לתוך ליבותיהם של ישראל, ועי"ז זוכים בני ישראל לקבל את התורה במתנה מחדש, בבחינת בראשית, וכענין התחדשות הבריאה,

ולכך ג"כ מובן מדוע התורה איננה מתחילה במצוות התורה, וכמו שרש"י הקדוש הקשה למה לא התחיל מהחודש הזה לכם, דכמו שעצם בריאת העולם יש לה התחדשות כמו שאומרים בתפילה המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשי בראשית, כך נתנית וקבלת התורה מקבל התחדשות כל שנה מחדש. ואם בני ישראל לא היו ממשכים עליהם בכל שנה מחדש את עול מלכות שמים אזי העולם לא היה ממשיך להתקיים, אזי קודם לקבלת המצוות צריך להיות בכל שנה שוב התחדשות בשמחה הבריאה ע"י קבלת התורה בשמחה

ואפשר להסביר הקשר של המילה לעיני כל ישראל עם בראשית ברא אלוקים, דהנה בכל שנה ושנה כשבני ישראל מסיימים את התורה, אזי כמו שהיה ההתחדשות של בריאת העולם, וכמו שכתבו הספרים הקדושים שבכל שנה ושנה הבריאה מתחדשת. כך גם עצם קריאת התורה אשר מתחילים מיד ביום שמחת תורה מחדש, זוהי מתנה חידשה לבני ישראל להתחיל שוב בקריאת התורה בכל שבוע ושבוע לפי סדר הפרשיות. וזוהי המתנה והשמחה ביום שמחת תורה לכל איש ואיש מישראל גם מי שלא היה לו קשר תמידי עם התורה עד היום עם התורה, כי למעשה עם סיום התורה לא היה מן ההכרח שדווקא בני ישראל יקבלו מחדש את התורה. אבל ברגע שבני ישראל מתאחדים "לעיני כל ישראל", כולם כאיש אחד בלב אחד, מיד מתחילים "בראשית", שהם ביחד המילה לב, ע"י הרצון הפנימי האמיתי בלב כל

המשך 'אגרא דכלה'

אלקים חיים הנה הוא מוסר נפשו על קדושת שמו ית', והנה כשמוסר נפשו למיתה הנה כבר מבטל כל תענוגי עולם הזה עבור אהבת יוצרו, והנה אם עושה כן בעבור אהבת יוצרו לבטל כל תענוגי עולם הזה ולקבל על עצמו יסורי מיתה הקשים, איך לא יחסם אותו כרגע עבור אהבת יוצרו, והנה בהעלות זאת על לבבו בכל זמן אזי בנקל לו לחסום תאוות, וזה שנצטוונו לקרות קריאת שמע בכל יום פעמים ולקבל על עצמו בתיבת אחד למסור נפשנו על קדושת שמו, וזה שנרמז יקוו המים (היינו כל תענוגי עולם הזה) אל מקום אחד (היינו למקום שאומר אחד), הנה מקבל על עצמו יסורי מיתה בעבור אהבתו ית"ש, מכל שכן שיבטל תענוגיו כרגע עבור אהבתו ית"ש, ודי בזה הארה למשכיל:

המים ולהתראות היבשה בים סוף, שהיה על ידי שם ע"ב הנרמז בפסוקי ויסע, ויבא, ויט, שיש בפסוקים הללו אותיות כמנין ירא"ה ותיבות כמנין אימ"ה (וגם יש בפסוק הזה אותיות מנין בים"י, וס"ת כל הפסוק בגימטריא סו"ף), ותנאי התנה הקב"ה כו':

יש לרמז מוסר נאה ברמז הפסוק, הנה כל התענוגים שבעולם מכונים בשם מים, כי מיסוד המים רודף אדם אחר תענוגים, כי המים מצמיחים כל מיני תענוגים, וכשמתגבר באדם יסוד המים מתאוה לתענוגים, והנה כשהאדם מתאוה לתאוה הנה מצטער כשאינו עוסק בתאוה ההוא וקשה לו לפרוש הימנה, וסגולה לזה, בהעלות על לבו אהבת יוצרו שמוטבע בטבע איש הישראלי ממקבלי התורה שאפילו הוא מפחות הערך ובעל תאוה, כשרוצים לכופו לכפור באמונת

ל"ב במלואו וטובו למ"ד ב"ת, והוא החות"ם על ל"ב, והוא זמן המחול מקיף הכללי כמו"ש לעיל [אות ב'] שאין לו ראש וסוף בהתחלקות, והוא דמיון המחול שהוא סביב סביב, וכענין משלם ז"ל שאמרו עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים [תענית לא א], בין והתבונן.

ומעתה רמז לך ג"כ ענין החותם בהושענא רבא, שימני כחותם על לב"ך, היינו על וקודם ליום הנועד שמחברין את הל' עם אות הב', וביותר צודק למה שאמרו בזרר שעיקר גמר החותם נגמר ביום שמיני עצרת בתפלת מוסף, הגם שהרמ"ע ז"ל מייאן בזה ודעתו שטעות סופר הוא בזה, קשה לשבש כל ספרי הזהר שבידינו ואין לזה הכרח.]

ו'אמר אלקים יקוו ה'מים מ'תחת. ר"ת אימ"ה, רמז להקוות

ו, בשעת דאתדבקת כנסת ישראל בבעלה איהי אמרת שימני כחותם, ארחא דחותם כיון דאתדבק בההוא אתר דאתדבק שביק ביה כל דיוקניה אף על גב דההוא חותם אזיל הכא והכא ולא קיימא תמן והא איתעבר מיניה כל דיוקניה שביק תמן ותמן קיימא, אוף הכא אמרת כנסת ישראל כיון דאתדבקנא בך כל דיוקני ליהוי חקיק בך דאע"ג דאזיל הכא או הכא תשכח דיוקני חקיק בך ותדכר לי, עכ"ל, ומעתה בין תבין את אשר לפניך, ביום היחודא שלים הנה אמרת כנסת ישראל, אף על גב דאזיל הכא או הכא (ובפרט בימי הגלות) שימני כחותם על לבך, ולרמז זה כשחותמין ומסיימין התורה ביום היחוד הזה באות ל', תיכף מתחילין באות ב', הוא החות"ם על ל"ב, ותמצא מעדנים לנפשך מילוי ל"ב כזה מ"ד י"ת בגימ' חות"ם, הרי שלך לפניך, שימני כחותם על לבך, פשוט ומלואו, אז הללוהו בתוף ומחול [תהלים קנה], תוף הוא

מהנעשה בחצרות קדשינו:

החג והתורה.

לאחמ"כ יצאו הציבור בריקוד בהיכל בית המדרש זכר לשמחת בית השואבה בליוו תזמורת וכלי שיר.

בליל הושענא רבה התקיים קריאת משנה תורה ולאחמ"כ סעודה גדולה לכבוד הילולת רבינו הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זע"א, ולכבוד דוד מלכא משיחא, ולאחמ"כ סימו ספר תהלים בצוותא.

חג הסוכות בדינוב

המונים חגגו את חג הסוכות בביהמ"ד דינוב בירושלים עיה"ק.

ביום רביעי יום ב' דחזו"מ נערך מעמד הלל והודאה ולאח"כ סעודת אושפיזין ביחד עם סיום מסכת סנהדרין שלמד ע"י בני הכולל, בסוכה הגדולה של בית מדרשינו, כאשר הסוכה נתמלאה בחברי בית מדרשינו עם עשרות האורחים ידידים ואנשי שלומינו שבאו לקחת חלק בחגיגה לכבוד

בדינוב.

שבת חנוכה, כאשר במוצ"ש חל זאת חנוכה המסוגל לישועות והרבה ניושוע ביום הזה בציון רבינו הבני יששכר.

שבת ח"י טבת שבת לפני הילולת רבינו הבני יששכר החל בתי שבת יום א' בערב, ואפשר לשלב בנסיעה נסיעה לאוקריינה להילולת הרה"ק מוולעדניק זע"א, החל בכ"א טבת, והילולת רביה"ז הבעל התניא זע"א החל בכ"ד טבת.

ליתר השבתות בהם ישוה יהודים בדינוב יפורסם בשבועות הקרובים. לפירוט 0504132188

העולים לדינוב

בשבוע זו, לרגל הילולת מליצן של ישראל רבינו רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זע"א הגיעו לדינוב קבוצות של יהודים חלקם בדרכם לבארדיטשוב וחלקם בחזרה, ועלו להתפלל באוהל רבינו, וגם התכבדו במאכלים שהוכנו עבורם בבנין המוסדות. לשאוף כוחות להמשך המסע על קברי הצדיקים.

החלה ההרשמה

לקראת ימי החורף, כעת ישנם כרטיסים במבצע לפולין, אנו מפרסמים את השבתות אשר לעת עתה נרשמו קבוצות יהודים לשהות

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל.

מדי יום רביעי שיעור בספה"ק בני יששכר ע"י האדמו"ר מסאסוב שליטא בבית מדרשו רחוב רש"י 44 -ים בשעה 8.15 זמן תפילת שחרית בשב"ק בשעה 10.30 - קידושא רבא במקום - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה